

Komisario seurasi aamupalaveria jonka pääpainona oli illan ja yön aikana Helsingissä ja sen lähialueilla tapahtuneet henkirikokset jotka jollakin tapaa linkittyivät aina Jorma Mäntyseen. Henkirikoksia oli sattunut seitsemän ja tekotavat toistivat aina itseään. Ammattimaiselta vaikuttavia paljaankäden tappoja. Kertaakaan uhria ei oltu lyöty klassisella tylpällä esineellä, vaan aina uhrin kaularanka oli lyöty hajalle mitä ilmeisemmin jonkin taistelulajin opettamalla tavalla. Kaikille kenttäpartioyksiköille annettiin vuoron aloituksessa sana että on mahdollista että Suomessa operoi joko sarjamurhaaja tai ammattitappaja tai useampi. Jokainen poliisimies varautui tilanteeseen ottamalla varustevyöhön varalippaan ja juomalla kupin ylimääräistä kahvia pysyäkseen tavallista valppaampana. Huumeorganisaation palkkaama Baltic Corporation oli juuri saapunut Helsinkiin Työmiehenkadulle rapun eteen jonka 3. kerroksessa asui "Joren" lapsuuden kaveri joka oli paria päivää ennen kiinniottoja kommentoinut Joren Facebook seinällä. Baltic Corporationin suomalainen jäsen Lauri Jokinen astui ulos autosta, kävellen rauhallisesti rapun oven luokse. Hänen perässään tuli Venäjän Samarasta kotoisin oleva Kostja Januškevitš. Kostja oli omassa kotikaupungissaan tunnettu samboa harrastavana sotilaana. Hänet oli kuitenkin Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen erotettu armeijan palveluksesta kun tämä oli humalassa tappanut esimiehensä. Kostja oli sen jälkeen viettänyt seuraavat vuodet Venäläisessä vankilassa, mutta vapautettu kun armeija oli tarvinnut hänen palveluksiaan Georgiassa puhjenneessa sodassa. Kostjan katse oli hyvin tavanomainen ja hänen pukeutuminen oli hyvin Suomalaiseen katukuvaan sekoittuva. Kostja oli täysin erilainen kuin maanmiehensä Mihail Zubkov. Mihail näytti pakkolaitosvangilta ja hänen katseensa oli sellainen että tavallinen ihminen saattoi paskantaa housuun jos katsoi häntä syvälle silmiin. Sen takia Mihail oli jätetty Siuntioon. Muutoinkin tappoja oli tehty tavallista enemmän ja se sai poliisin toiminnan hyvin aktiiviseksi. Poliisin hermostuneisuus oli käsin kosketeltavaa ja jostakin syystä narinkkatorille oli määrätty jalkapartio joilla roikkui MP5 konepistoolit nahkahihnoista. Lauri oli käynyt hakemassa narinkkatorin R-kioskilta tupakkaa ja kaksi take away kahvia, toisen itselleen, toisen Kostjalle. Hän oli hymyillyt poliiseille ja toinen poliisimiehistä oli vastannut hymyyn vääntäen ilmeensä sellaiseksi että siitä saattoi päätellä ettei poliisimiehellä ollut lainkaan huumoria. Poliisimies oli ottanut itseensä Laurin hymyilystä ja hänen mielessään oli käynyt että veisi Laurin putkaan poliisille niskoittelusta. Jos hän olisi tiennyt kuka Lauri todellisuudessa oli, olisi poliisimies jähmettynyt henkisesti ja ehkä fyysisestikin. Lauri olisi myös pystynyt ampumaan molemmat poliisit niin etteivät nämä olisi ennättäneet tekemään mitään muuta kuin kaatua kuolleina maahan. Rapun ovi oli lukossa, mutta Lauri avasi sen laitteella joka oli kehitetty avaamaan sähkötekniikalla erilaisia lukituksia. Rapussa tuli vastaan vanha mummo joka tervehti miehiä. Molemmat vastasivat tervehdykseen nyökkäämällä. Kun miehet saapuivat oven taakse, jossa komeili sukunimi "Koivisto", avasi Lauri oven samalla laitteella kuin rapun oven. Markku Koivisto teki parhaillaan ruokaa keittiössä ja hänelle seuraa piti radio, joka soi suhteellisen kovalla että Markku pystyi kuulemaan sen jauhelihan paistamisen läpi. Hän oli jo ennättänyt keittämän spagettia ja oli mitä ilmeisemmin tekemässä jauhelihakastiketta sille. "Mitä vittua!!!", Markku rääkäisi kun näki miehet asunnossaan. "Joo ollaan poliiseja", Lauri sanoi väsyneellä äänellä. "Tultiin kysymään oletko tietoinen missä Jorma Mäntynen on tällä hetkellä?", Hän jatkoi. Markku ei pitänyt lainkaan poliiseista ja hän poti viranomaisvihaa. Markku oli itsekkin rikollinen ja istunut eri vankiloissa tuomioita milloin alkoholirikoksista ja törkeistä petoksista sekä pahoinpitelyistä. Rattejakin hän oli joskus istunut useamman kuukauden. Lauri ei osannut odottaa että hyvin tavallisen oloinen Markku olisi lyönyt häntä. Ehkä Markun päällä ollut essu teki hänestä vaarattoman oloisen ja kun hänellä oli ruudullinen pitkähihainen joka peitti hänen karkeat vankilatatuinnit, ei Lauri ollut osannut odottaa katutappelussa hiottua

nyrkiniskua jota oli pari vuosikymmentä aikaisemmin harjoitettu helsinkiläisellä nyrkkeily- ja voimailusalilla. Lyönti osui Lauria keskelle kasvoja, rikkoen nenäluun rakenteen. Laurilta lähti taju. Se ei johtunut pelkästään lyönnin voimakkuudesta, vaan siinä oli myös sekoitus väsymystä. Lauri kaatui lattialle ja samassa Kostja vastasi Markun nyrkiniskuun oikean käden suoralla. Kostjan lyönti osui Markkua leukaan ja tämän leukaluu murtui Kostjan lyönnin voimasta. Markku menetti välittömästi tajunnan. Tappamisesta tulleen työstressin takia Kostja menetti täysin malttinsa ja työnsi Markun keittiön ikkunasta ulos. Markku tippui Työmiehenkadun reunakivetykselle, päästään melkoisen lävähdyksen joka kaikui Lapinlahdenkadulla. Kostja otti keittiön kaapista astian ja laski siihen kylmää vettä, heittäen veden Laurin kasvoille yrittäen herätellä tätä. Lauri ei virkonut ja Kostja joutui ottamaan Laurin syliinsä. Kostja paineli asunnosta rappuun Lauri sylissä ja juuri kun hän pääsi autolle, ilmaantui paikalle ensimmäinen hälytysajoneuvo. Se oli kuitenkin ambulanssi. Ennen kuin poliisi ehti paikalle, oli Kostja ja Lauri jo Hietaniemen hautausmaan kulmilla menossa kohti lauttasaaria. Jorma Mäntynen oli herännyt kännisestä unestaan ja keitti parhaillaan kahvia tuvasta löytämästään kahvista. Vettä hän oli hakenut pihakaivosta. Mummonmökin puuhellassa paukkui sormen paksuiset lämmityspuut. Ne oli pilkottu pari vuotta sitten. Osa puusta oli kuusta ja osa koivua sekä haapaa jota alueella kasvoi runsaasti. Jorma huomasi tuvassa radion ja laittoi sen päälle. Edellisenä iltana Jorma oli tarkastanut ettei tuvassa ollut lainkaan sähköä. Radio toimikin pattereilla. Ensiksi vaikutti ettei paristoissa ollut lainkaan virtaa, mutta sitten Jorma tajusi kääntää volumea kovemmalle. Tuvassa kaikui Yle Lahti, jossa oli lähetyksessä parhaillaan uutiskatsaus menossa. "Poliisi etsii yhä Jorma Mäntystä...", radiosta kuului ja Jorman valtasi kylmän kankea olo. Samassa Jorma otti pöydältä Jaloviinapullon ja käänsi sen korkin kierteet auki ja asetteli pullon huulilleen. Ennen hörppyä hän sanoi itsekseen hiljaisella äänellä: "vaimo ja krapula lähtee juomalla", tietämättä sitä ettei hänellä ollut enää avovaimoa. Tai siis oli, mutta tämä makasi Kytösuontiellä kylmiössä -4 asteisena. Helsingissä Pasilassa poliisi oli päättänyt ottaa käyttöön kaikki tarvittavat resurssit tappajien kiinnisaamiseksi. Asian tiimoilta käytiin GSM-verkossa keskustelua Pasilan ja sisäministeriön välillä. Keskustelu tallentui Baltic Corporationin asentamaan IMSI-Catcheriin joka oli sijoitettuna lähelle Pasilan poliisitaloa. Sen virallinen suomenkielinen nimitys on valetukiasema. Sitä kautta Baltic Corporation sai tietoa poliisin toimista heitä vastaan. Kun taikauskusta viestiliikennettä kuunnellut Lauri kuuli komisarion ja Jorma Mäntynen välisen keskustelun. Keskustelun sisältö oli tavallista etsintäkuulutetun ja poliisin välistä sovittelua, joskin tästä keskustelusta paistoi läpi se että tämä komisariorio ei ollut kiinniottomassa Jormaa, vaan pikemminkin neuvoi tätä olemaan piilossa. Kun komisariorio oli kysynyt tarkemmin minne hän tulisi käymään tuomassa ruoka- ja viinatäydennystä, Jorma kertoi olevansa Kirvesniementiellä, mutta ei kertonut tarkemmin. Sama keskustelu tallentui kotimaan turvallisuudesta vastaavan toimijan valetukiasemaan joita oli ripoteltu pitkin Helsinkiä. Suojelupoliisin Päällikkö sai asiasta tiedon ja pian suojelupoliisin tiloissa Ratakadulla käytiin pikainen palaveri, jossa päätettiin että Baltic Corporation otettaisiin hengiltä. Vankilaan heitä olisi turha laittaa koska siellä he muodostaisivat entistään vaikutusvaltaisemman organisaation suomeen. Palaverin päätteeksi suojelupoliisin Päällikkö allekirjoitti asiakirjan joka oikeutti suojelupoliisin agenttia tappamaan suomessa liikkuvan ammattitappaja ryhmän. Operaatio luokiteltiin terrorismintorjunnaksi ja se nimettiin "Hakkapeliitaksi". Operaatio Hakkapeliitan käynnistämiseen tarvittiin erästä agenttia. Hänen matkapuhelinnumeronsa löytyi aktiivisten agenttien listalta jotka olivat saaneet koulutuksen "terrorismintorjuntaan". Suojelupoliisin Päällikkö paineli numeron operaatiopuhelimeensa ja avasi yhteyden. Puhelin tyyttysi. Pasilassa YIT Triplan työmaan 4. nosturissa miehen puhelin

alkoi hälyttämään. Mies katsoi numeroa: tuntematon. Mies vastasi puheluun, mutta ei lausunut ääntäkään. Suojelupoliisin Päälikkö lausui puhelimeen: Erämaa kutsuu ahmaa. Sen jälkeen mies kertoi että ahman reviiri on niin suuri ettei erämaa riitä ja sulki puhelun. Mies laskeutui torninosturista ja poistui autolleen. Auto ilmestyi hetkeä myöhemmin Ratakadulle ja mies käveli sisään suojelupoliisin tiloihin. Seurasi lyhyt tehtävänanto ja suojelupoliisi luovutti Skoda Octavian avaimet miehelle, kertoen että tällä oli lupa ajaa hallittua ylinopeutta ilman hälytyssireeniä ja valoja. Mies poistui suojelupoliisin tiloista otti pihalle pysäköidyn Skodan käyttöönsä. Hän oli aivan tavallinen mies joka työskenteli nykyään torninosturinkuljettajana YIT Tripla työmaalla. Hän oli ennen ollut armeijan ja poliisin palveluksessa ja kuulunut 90 luvulla poliisin karhu-ryhmään. Hän oli ollut toinen poliiseista jotka ampui skinheadia haulikolla päähän Hirsalassa tapahtuneessa piirityksessä. Tosiasillisesti hän oli yhä armeijan ja poliisin palveluksessa. Hän kuului salaiseen suojelupoliisin toimintaryhmään jonka työkenttään kuului niin arkaluonteisia asioita ettei instanssi ollut julkisessa tiedossa. Sen budjettikin oli sulautettu suojelupoliisin budjettiin. Tiedustelu- ja tuhoamistoiminnan takia hän oli joutunut menemään siviilitöihin etteivät ulkomaiset tiedustelupalvelut saisi hänestä aktiivista kuvaa agenttina. Hänen koodinimensä on "Nave Radal" joka on lyhennys Navetta Radal nimisestä hyönteismyrkystä joka on tarkoitettu navettoihin ja muihin isoihin tiloihin. Se on 10 kertaa voimakkaampaa kuin Raid niminen hyönteismyrkky. Hänen luonteenpiirteet kun oli sellaiset että hän todistettavasti kykeni joukkosurmiin, ollen yksi tehokkaimmista suojelupoliisin agenteista jotka tarvittaessa suoritti sala-murhia jos kotimaan turvallisuudessa ilmeni sellaisia seikkoja että joku piti tappaa. Hän oli ollut myös keskeisessä asemassa Jemenissä tapahtuneen panttivankitilanteen ratkaisussa. Suomessa oli pidetty kokous ennen kuin "Nave Radal" oli saanut luvan toimia ulkomaan tiedustelun alaisuudessa, pelastaen lopulta Atte Kalevan joka oli ulkomaan tehtävässä Jemenissä. Hän kun oli tiedustelu-upseeri jonka tarkoitus oli tutkia jihadismia. "Nave Radalin" jäljiltä Jemeniin jäi 11 ruumista sekä 7 haavoittunutta mujahideenia. Justice - Genesis soi auton soittimessa kun "Nave Radal" painoi poliisin käytössä olleen Skoda Octavian kaasun pohjaan, nostaen auton nopeuden 124 kilometriin tunnissa, Arabianrannan liikennevaloista, jotka loistivat punaisina, ohittaen useita ajoneuvoyhdistelmiä ja henkilöautoja, ollen muutamaa minuuttia myöhemmin malmin hautausmaan taakseen jättäneenä Vantaan puolella valtatiellä E75, matkalla kohti Pertunmaata. Hetkeä aikaisemmin "Nave Radal" oli aukaissut kotonaan kassakaapin, jossa lepäsi Suomalaisen aseiteollisuuteen keskittyneen yrityksen valmistama konepistooli jonka päätarkoitus oli sala-murhaaminen. Ase ei ollut vientituoteeksi tarkoitettu, mutta niitä oli myyty Israelille Benjamin Netanjahun henkivartiokaartille kun Suomi oli ostanut Israeliilta tiedustelulennokkeja. Patrian suunnittelijat olivat valinneet pistooliin 6.35 BR patruunan, joskin yliladattuna ja rautasydämisenä. Aseessa ei ollut sarjanumerointia ja siinä oli sisäänrakennuttu äänenvaimennin. Ase pystyi syöksemään sekunnissa 20 laukausta ja sen lipaskapasiteetti oli hurjat 100 patruunaa. Kevytmetallirunkoisena ase painoi ilman lipasta vain 900 grammaa, ollen yksi maailman kevyimmistä konepistooleista joita on koskaan valmistettu. Patria valmisti asetta 578 kpl ja suurin osa on varastoituna kotimaan turvallisuudesta vastaavien toimijoiden varastoihin. Aseistautumisen yhteydessä "Nave Radal" oli pukenut päälleen dyneemakuidusta valmistetut luotisuojaliivit. Samalla hän kiinnitti Hantauruksesta viranomaisalennuksella ostettujen mustien reisitaskuhousujen reisitaskun lipastaskuun Varustelekan Jääkäripuukon, jota hän piti yhtenä maailman parhaista taisteluveitsistä joita on olemassa. "Nave Radal" otti kassakaapista mukaansa myös kaksi Maavoimien Esikunnan materiaaliosaston suunnittelemaa ja kehittämää käsikranaattia joita ei ollut tarkoitettu tavanomaiseen sodankäyntiin. Käsikranaatit olivat erittäin

tehokkaita, normaalin sirpalekäsikranaatin räjähdystehoa 10 kertaa voimakkaampia, ne kun oli ladattu oktanitrokubaanilla räjähdystehon saavuttamiseksi.